

Ne Esersin Rüzgâr

– Ahmet Yüksel · 07 Temmuz 2014

Ne esersin rüzgâr.

Kokun yok, yükün yok, mektubun yok.

Sıladan getirdiğin.

Oysa ben yıllardır memleket hasreti çekerim.

Seninse,

Memleketten getirdiğin bir haber bile yok.

Boşu boşuna eser durursun.

Rüzgâr.

Sen, benim bildiğim rüzgârlardan değilsin.

Bizim dağların rüzgârı bir başka eser.

Sen eserken,

Ne çiğdem kokuyorsun, ne de kekik kokuyorsun.

Ve memleketse, hiç kokmuyorsun.

İçinde, yoğun bir nem,

Yapış, yapış ediyorsun herkesi.

Rüzgâr

Oysa benim memleketimin, rüzgârları bir başka

Esti' mi, püfür, püfür eserdir, rüzgârlar, Toros dağlarından.

Her esişinde, ölmüş tenlerini canlanırdır insanların.

Dipdiri biri olur çıkardır, insanların tenlerinin her bir zerresi..

Ve bir de,

Ağustosta soğuk bir yel, ya da rüzgâr, bağrına, bağrına değdi mi var ya,

İnsanların yüzlerindeki,

Göreceksin gayrı sen o keyfi.

Rüzgar.

Nasıl da, özledim şimdi ben oraları.

Nasıl' da özledim.

Kekik kokan, adaçayı kokan dağları ve bizim Toros dağlarındaki

Buz gibi olan suları,

Bir sağa, bir sola, sallanarak akıp duran o pınarları ben.

Nasıl da, özledim,

Bağlarını /bahçelerini,

Tozu toz, taşı taş, kıvrım, kıvrım yollarını

Nasıl' da, özledim nasılda.

Rüzgâr ben.

07 Temmuz 2014-07-07

Ahmet Yüksel Şanlı er

Antalya